

Bylo nebylo...? Bylo, je a bude!

Který z vás, kluků, si nikdy nepředstavoval, že by byl třeba rytířem? Nejstatečnějším ze všech rytířů! Anebo Honzou, co všem dokáže, že není ani trochu hloupý, a poradí si i tam, kde budou všichni s rozumem v koncích. Zažene draka, přemůže obra, přechytrá čí černokněžníka, zachrání království a princeznu. Nejkrásnější princeznu! Která se do něj zamiluje, protože je chytrá a ví, že udatnějšího hrdinu a lepšího kluka by nikde na světě nenašla...

A která z vás, holčiček, by nechtěla být princeznou? V nádherných šatech, všemi obdivovaná, které stačí jen maličko se usmát a všichni princové i nejhezčí kluci z okolí jsou pro ni ochotni udělat cokoli...

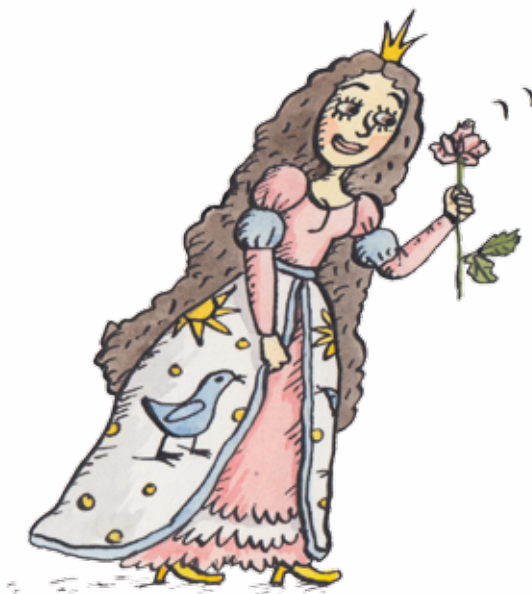
Pohádky se krásně poslouchají. Ale je jen jediná možnost, jak se stát pohádkovým hrdinou, princem, princeznou, vílou nebo třeba mluvícím koněm prince Bajaji. Tou možností je pohádku si zahrát. Jako divadlo.

Za oponou vás čeká šest známých, slavných pohádek.

Cililink!

Opona se zvedá.

Můžete vstoupit do prvního ze šesti království...

O CHYTRÉ PRINCEZNE

VYPRÁVĚČ Jiřík a Bořek – vandrovníci...
V botách prach cest, sny pod čepicí,
hledají kout, kde slunce hřeje
a na chudé se štěstí směje.
Tak došli k velké bílé skále,
na které stál hrad pana krále.

BOŘEK Jirko, tak bydlet v tomhle hradě!

JIŘÍK Vidíš tu dívku na zahradě?
Jen s takovou bych tam chtěl žít.

BOŘEK To je princezna! Jirko, klid...!

JIŘÍK Princezna... A jak jí to sluší!
Dal bych třeba i čertu duši,
jen kdyby si mě chtěla vzít.

BOŘEK Nech čerta čertem. Je čas jít.
Vypadá to, že v tomhle kraji
na dva tuláky nečekají.
Slunce už padá za lesy,
tam máme postel s nebesy!

VYPRÁVĚČ Leželi na polštářích mechu,
měsíc stoupal na hvězdnou střechu,
rej myšlenek však plašil spaní...
A tu před Jirkou čert se klaní!

ČERT Čert Pekeláč, k tvým službám, pane.
Vím, po čem toužíš. Vše se stane.
Než houkne sova. Za chvíličku!
Jen napiš krví ceduličku,
že tvoje duše peklu patří.

JIŘÍK Čerte, vy prý jste lstiví bratři.
Kde mám nějaké záruky?

ČERT Píchni se trnem do ruky,
upiš se mi a neprohloupíš.
Za duši v pekle všechno koupíš!

VYPRÁVĚČ Jiřík podepsal – a v té chvíli
se kolem něho objevili
sloužící a stráž v plné zbroji.
Na cestě zlatý kočár stojí,
černé čtyřspřeží krotí kočí...
Jiřík na to jen valí oči.

ČERT Tak, všechno máš a můžeš jet!
Žij si! – Však jenom dvacet let!

JIŘÍK Dvacet let? To je dlouhá doba!

ČERT Takže jsme spokojení oba!

VYPRÁVĚČ Křikl čert a změnil se v páru.
Jiřík nastoupil do kočáru.

JIŘÍK Práskni do koní, lokaji!
Na hradě mě už čekají!

VYPRÁVĚČ Bylo to slavné přivítání.
V dlouhém špalíru hradní páni –
i princezna a starý král.

KRÁL Vítej! Však odkud ses tu vzal?
Tvůj kočár je jak zlatá číše!

JIŘÍK Jsem princ Jiří z Půlnoční říše.

PRINCEZNA Princí, vyprávěj o své zemi!

JIŘÍK Odpust', princezno, nechce se mi.
Prošel jsem každou z jejích cest,
spočítal všechno zlato hvězd,
však nenašel jsem tolik krásy,
co má tvůj úsměv, oči, vlasy...

VYPRÁVĚČ I princezně se Jiřík líbil.
A tak se stalo, co čert slíbil:
Byla svatba – a pak se stal

z Jirky v té krásné zemi král.
Jenže tam, kde má štěstí vládu,
čas letí jak proud vodopádu.
Den je jak mžik, rok je pryč hned –
tak uteklo těch dvacet let.

ČERT Hej, hola, pane vážený!
Tvé šťastné dny jsou sečteny!
Už jsi užil všechny mé dary.

JIŘÍK Čerte, vždyť ještě nejsem starý...!
Ale jestli mám s tebou jít,
tak mě nech aspoň rozloučit.

ČERT V pekle mi už tvůj úpis visí,
ale já budu velkorysý.
Přidám ti tři dny. A tři přání
splním tobě nebo tvé paní.
Když na ta přání budu krátký,
tak ti vrátím tvůj úpis zpátky.

VYPRÁVĚČ Jiskřička naděje zas bliká.
Čím ale zničit pekelníka?

JIŘÍK Už vím! – Náš hrad je v klínu skal,
čerte, odnes ty skály dál!

VYPRÁVĚČ Myslel si, že má vystaráno,
jenže když noc zahnilo ráno,
všichni koukali jako v kině –
královský hrad stál na rovině!

ČERT Spokojen? – Vyslov druhé přání!

JIŘÍK Chtěl bych, aby na téhle pláni
kvetly všemi barvami léta
květiny ze všech koutů světa.

VYPRÁVĚČ Jiřík znal z vandrovnických let,
jak prevelikánský je svět,
jak snadno se v něm člověk ztrácí.
Čert však zvládl i tuhle práci!

Moře květů, milion druhů...
Jako by snesl z nebe duhu,
žádné barvy tam nechyběly!
Jiřík stál jako zkamenělý.

PRINCEZNA Drahý, co se ti přihodilo?

JIŘÍK Víš, tohle je čertovo dílo.
Dal jsem mu duši... Čas se krátí.
Zítra se naposledy vrátí,
naposledy se přijde ptát,
jaký úkol má vykonat.
A pak už mě nic nezachrání.

PRINCEZNA Nezoufej! Vymyslím to přání.

VYPRÁVĚČ Jak slíbila, tak udělala.
Princezna čerta přivítala.

ČERT Co poroučíš? Chceš snad víc krásy?

PRINCEZNA Ne. Jenom vytrhnout tři vlasy.

ČERT Joj! To je hračka! To mám štěstí!

PRINCEZNA Vytrhnout – ale bez bolesti!

VYPRÁVĚČ Čert škulbl vláskem –

PRINCEZNA Au, to bolí!

ČERT Uíííí! Luciper mě spráská holí,
zkroutí mi rohy, sedře z kůže...
Tady máš úpis svého muže.

VYPRÁVĚČ I čert už ví, že jenom čas
vytrhne bez bolesti vlas.
Jinému se to nepodaří.
Tohle dokáže jenom stáří.
A ti dva na to byli mladí! –
Ještě dlouho se měli rádi
a Jiříkovi se už zdálo,
že dvacet let je hrozně málo.
Vždyť jen díky své moudré ženě
žil dlouho, klidně, spokojeně.

